COLLOQVIUM
CATHEDRALE
Edur
Samtal
Biskups-Stoolanna,
Skaalahollts
og
Hoola,
wt a
Islande,
Uñ Noonskeid, a Dag hinnar-helgu Meyar, Beatæ, þann 8. Martii, Anno Domini 1779.

Prentad a Hoolum i Hialltadal,
Af Gudmunde Jons Syne.
1781.

Tendimus huc omneis, metam properamus ad unam,
Omnia ſub leges Mors vocat atra ſuas.

TAT eg ꜳ Sioonar Flete,
Sꜳag Himin El-grꜳann,
Þiootur i Lopte lijted,
Liet, hvad mier kom þꜳ betur;
Skꜳlahollts og Hoola,
Hlioonia þooktu Mꜳlroomar,
Grunlauser um̃ Gꜳ mijna,
Goludu slijkum Tølum:

Skꜳlaholt.

2. Heil og glod, Syster sæla!

Hoolar.

Sæl! Þo mig Angur kiæle.

Skꜳlaholt.

Kiæl-lynd og tvist þu talar.

Hoolar.

Tal þad eg fyrst mun ala.

Skꜳlaholt.

Ale þig Fridar Felag.

Hoolar.

Felag þad nwna dvelur.

Skꜳlaholt.

Dvelur eitthvad þu dylur.

Hoolar.

Dyl eg siist, heyrdu Bilenn.

Skꜳlaholt.	Hoolar.
3. Hvad gnast vid?	Hoolar brustu.
Hvad var um̃?	Þar doo Madur.
Hver er sꜳ?	Høfud kiærast.
Hvert Islands?	Biskup Gisle.
Hver viknar?	Hier mun Teikned.

Hvert

Hvert þaa ? Forvitenn ertu.
Nei, hvad þaut ? Hriislan wte.
Hver typtar ? Drottenn Stipred.
Hoolar.

4. Hark leid nu Himin Kyrkiu,
Hvarf Lioos, er til Þarfa,
Skein Guds Virkta Vinum,
Vandad a Norðurlande:
Stoodu Geislar af Gisla,
Gaadu Biskups Raadum,
Giort feck sw glada Byrtan,
Gagn og siaaligann Hagnad.
Skalaholt.

5. Satt þu seiger þetta,
Soomann Hanns Al-Þiood roomar,
Vid of þad ei mun skrafad,
Um þann Guds Vøku-Mannenn;
Reyna miog Tiimann Rauner,
Røgg fliiter Hvarma Døggum:
Olgu Skafls Ama Bylgiu,
Olag kom nidur a Hoolum.
Hoolar.

6. Ein sit eg Yndis vana,
Angurs mig Broddur stangar,
Heldur Harme faldenn,
Hier i Dag, þad maa klaga,
Miin ad Moldu Korona,
Mæt hneig, saarann þvi græt eg.
Hvar er Boot? Hver nu lætur,
Huggun vid Naudum stugga?

Skal=

Skalaholt.
7. Blood = Nætur ro brædar,
Boot kannt æ slijku hlioota,
Misser Þo mikell Þesse,
Mege Landed um̃ segiast:
Ollad feck Stiornu Stiller,
Stiptis Koronu Svipting;
Lijd i Von hanns Hiælpræðes,
Hrinder Græt sijdar Yndeð.
Hoolar.
8. Trwtt um̃ tala mættu,
Tveim Lioosum fær Þu hroosad,
Sem ad Þinn goodfræg geima,
Glansande Høfud Kransenn:
Vaktar hinn vijse Doctor,
Verk sijn, Guds under Merke:
So giører eins med Æru,
Arfi n n hanns Lysta Þarfur.
Skalaholt.
9. Veit eg Þeir Menn hævitrer,
Vanda sitt Edla Standed,
Hiælpar stadfestu Stoolpar,
Styrkiande DRottenns Kyrkiu;
Kemur Þo til sæ Tijme,
Tieder burtrætast hiedann,
Þegar Guds Vilia Þægast,
Þiker Utfarar Striked.
Hoolar.
10. Hlæa Þig Þad nun eige,
Þo ad nu siert vel bwenn,

 Hug=

Hugarfroo hrefselegast,
Hryggdar Olosten Styggdum;
Æ! Laat mig nidur lwta,
Lijta mijn Sorga Bijte,
Negg þvi ad Harmar hoggva,
Hrunden Roo Glede Stundar,
11. Kulnar Lioos, Fegurd folnar
Frijd minnar Bloomstur Prijde,
Kiæla þær Trega Tolur,
Tugfullast grææenn Huga;
Hnack minna hvijtu Locka,
Hier giørde Daudenn berann,
Brwna Vatnsboolgner Mæænar,
Blææ-folann skoda Næinn.

S k æ l a h o l t.

12. Særa Mergundar Særing,
Sijslar þier Hvarsid G i s l a,
Veit eg þu hefur vitad,
Vel sææt tignast hvad ætter,
Vijst fyrr enn Mannsins mister,
Mesta sem þreiger betstann,
Fara læt hann, so sooru,
Fleire til Himens þeirra,

H o o l a r.

13. Ord þijn undarleg virdast,
Enda syneſt þu bender,
Mier til Atkvæda meire,
Meining sw liggur beinust:
Være eg - - - O þitt Eyra,

Ad

Ad vildum nema skylde,
Svar þad minn Harm upphrærer,
Hreſs um Stund, bijdtu þeſsa!
14. Kinntu mier vijst ef kanntu,
Kveinunarlaust ad reyna,
Hvidugrip Hels Onaadar,
Haar-reitande þig saarast:
Minda þier, hvert ei munder,
Mædast, ef færd wr Klædum,
Kvalar neyddest i Kule,
Klakann umstreidast nakenn.
15. Motrud og meniud sat eg,
Merkis Skiool var ad Hoolum,
Nytelegs Varma naut eg,
Naade Sool skijna ad Hoolum,
Litfagrann gladvær leit eg,
Lyste-Stool minn ad Hoolum;
Gotu Hrygdar nu get eg,
Græten roolad fraa Hoolum.
16. Vesla mig vantar Gisla,
Vildes Pant, er Guds Milden,
Gaf, þvi hallt ber eg Hofud,
Hugar Proott hugar Otte;
Mistur er Madur hinn betste,
Mitt Lioos, Vegsemd og Hroosed,
Munadarlaus eg mæne,
Mødd a Lijk Hanns Naa-klædda.
17. Eykten hver adra vaktar,
I Hrijngum Framlijdinga,

Sool

Sool medann Geisla selur,
Settum Veraldar Hnette;
Mijn i Dag mier ad Noone,
Mædu-Sool rann a Hoolum,
Augad Heims sica þvi eige,
Augu mijn Tarum laugud.
18. Fiell þar Stod, foer minn holle,
Fader og Rædis-Madur,
Sared gaf Odd-hvoss Oren,
Ypt, Daudanns, Hoola-Stipte,
Æsast og afram brwsa,
O! mijn Tara-Votn, þo ad,
Anna sijdst wthellt kunne,
Elld slockva Meins ad heldur.
19. Græt eg, burt-gripenn ertu,
Goode Nord-Stiptes Pioodar,
Vagn, Æ! hørd þad er Hegning,
Hvad? Ja, grætverdur Skadenn:
Nu brast Harka Nidmyrkur,
Nu sjest mier Raun tilbwen,
Mijns, Daudenn, Trygda-Mannsins,
Meidde Fiored og deydde.
20. Hiartad Holunden snerter,
Hiartad so vill i Parta,
Hiartad Soknudur hyrter,
Hiartans eg tapa Skarte,
Hiartkiær mijn hvarf i burtu,
Hiartans Gledenaar Arten,
Hiartad upp Hrygder erta,

Hiartad

Hiartad mitt þrøngt um̃ kvartar.

S k a l a h o l t.

21. Æra þig Helstrijds Orar,
Assinna vertu minnur,
Þu bæter ecke Broted,
Barmande þier ad harma:
Veitst ei Naa-Veg stadfestann?
Veitst ecke hiedann reistu,
Rijker jafnt og Faatæker,
Aller þaa Daudenn kallar?"

22. Lattu þvi af og hættu,
Angur Hlioomenum stranga,
Ef vijlar þu Oþolen,
Þad Otalfaldar Skadann,:
Eymer Saar upp og hrumar,
Eyringarleysed meira;
Harka þier af med Orku,
Otvistar rædum Systur.

H o o l a r.

23. Hvad? Muntu ecke ædur,
Att hafa lijkann Þaattenn,
Mier, eda villtu midur,
Minnast Hagskipta þinna?
Þu hefur Raunar þo opt,,
Þeiged Hogg, Naud um̃sleigen,
Tyrs sem og Tijma hversu,
Tilleggst þier nu ad Vilia.

24. Veit eg Veraldar Setur,
Vera sem Merkur berar,

 Baag-

Bœgann hvar Bwstad eiga,
Brygdult Lœn, Neyd og Hryggder,
Liifed œ Prœde laser,
Um̃ Lopt Gladværdar optast,
Gœng hvetur geise þwngann,
Grim̃leg Sorgnættis Dim̃a.
25. Enn æ Doom hœva Himens!
Hoggur Sigd Bloomen Dygda,
Of-vaxen hleypur yfer,
Illgres og Porna Villu,
Erde þau Onijt Jardar,
Er Hveite Spilling veita,
Maklegre Roosum miklu,
Margsek til þess ad fargast.
26. Enn æ Doom hœva Himens!
Hriised Mannkoste viisa,
Eins og Otiila Fansenn,
I liikann Mœta striiker:
Hvad er Trw, Dygd og Heidur?
Hvad metast? Sem Laufbladed:
Fælunst eg siœ þau selur,
Fial-Hwsed þraungt Nœ-kalen.
27. Enn æ Doom hœva Himens!
Hradur vann Daudenn Skada,
Mier og so Miinum fleire,
Mannvaled sloo Tiirannenn:
O! Ad þann Illu sœer,
Og spottar Skickan DRottenns,
Hefde Nœ-Spiooted hæfdann,

Hinn

Hinn epterlifa kynne.
28. Þesse, hvern mœttag missa,
Med Vetstum var ad flerstu,
Skørungskapur og Æra,
Skrijddu Trwfeste prijddann:
Vopnadur Guds Alvepne,
Verkspakur fylgde Merkium,
Hertoga gott bar Hiartad,
Hagsyn Fylking ad laga.
29. Skreyttañ flutte Hiœlmiñ ad Hoolmæ,
Herdu Sverded rioodade gooda,
Hamla Rymlum Brinia vann Beniar,
Brast hid fasta Skialdar ei Valdeð;
Helgu Fylges Heppne sw Vopna,
Hreyste treyste gegn Ovin megnum;
Lijde Naadar Kosta Veg Christi,
Rende sendur Mijtradur Ytrum.
30. Giegn Hanns Raad fundu Gagned,
Gagned vann mikenn Hagnad,
Hagnadur sambaud Hugnan,
Hugnan jook Verke Dugnad,
Dugnadur fann Lid fegnast,
Fegner slijks nutu Þegnar,
Þegnar ef hier uñ þagna,
Þagnadar sekiast Magne.
31. Reyd brast, rijdur ad flerstu,
Rockurs Adþootta Mockur,
Hamingiu skijär Himen,
Hræder kaldur mig aldna:

Eg

Eg sie, : : : Jaa, hrygg er Hugsan,
Hann ed priisar mest Viisa,
DRottenns Raadstofun dettur,
Sem Daarenn Hels i Baaru. : : :
Skalaholt.]

32. Meir eckert mæltu hier umm,
Mundu þig, ad ei skunder,
Ofur : diwpt wt aa Hafid,
Og Neckva lijk þat sockver ;
Maatt þinn og Mæling rietta,
Meta lær sem þu getur,
Adur enn ætlar skoda,
Inn i Guds Diwp og Sinne.

33. Hugsa þo hvad Stoorvaxenn,
Hier sem þu giæter vered,
Nema vid Hvelfing Himens,
Hverge maa lijtell Dvergur :
Hvad mun þitt, rettvijs Raaden,
Ransak, saa DRottenns kannad ?
Hoolmvijg biooda þeim Hilme,
Hrolle skadlegum oller.

34. Þu kveinar, þad er ad Vonum,
Þu barmar rettum Harme,
Þu mister Þijng hid betsta,
Þig græter Strijd Mootlætes ;
Þu viknar, þreiger, saknar,
Þu situr Angurbitenn.
Þu stynur miog Þroottvana,
Þu kvijder Ama : Tijdum.

35.

35. Getur þu Guds Verk snotrad?
Getur þu skickad betur?
Getur þu giort hann Vitrann?
Getur þu Stioorn hanns meted?
Dæmum vid rettum Doome,
Dadlijted Hugvit bædar,
Dæmum ei Framhlaups Doome,
Dadamerk HErranns Raaden.
36. Meinar þu ad hann mune,
Mattugur Stioornar Hættum,
Ad Skape þijnu skipa,
Skylldt eins og kioosa villtu?
Angræd Soknud all-þwngann,
Ef þu rettvijsann hefur,
Giættu þess Dijrdar DRottenns,
Doomar enn betur sooma.
37. Misunna (spyr eg) Manne,
Mistum, Stool Tignar Christi,
Tæar þijn og Trega Svared?
Taktu þig sialf i Vaktan:
Lat ei sem einn Ovite,
Orsiadur Sannsa Radum;
Vonarlaus Stwr og Sturlan,
Sterk virdast Heimsku Merke.
38. Var Hann ei Guds Verksære?
Var Hann ei Lioos þess Skara,
Sem helldur Veg til Himens?
Hress muntu jata þessu:
Fyrnest ei Hold og hrærnar?

Hvar

Hvar betur komenn var Hann,
Enn i Utvaldra Ranne,
Elle fraa = numenn Kvelling ?
39. N o o n þig Haar = reiter nwna,
N o o n sripte þig Koronu,
N o o n maaskie nærsta krijne,
N o o n = Arsdag = hversi Siooner,
N o o n = Sool ef nær þaa skijna,
N o o n = Glyr verde med Lioonum ;
N o o n þad hagnijta munu,
N o o n = Helge Verka Þioonar.
40. Gud og Kongurenn (kved eg)
Krijne betst Hærur þijnar,
Gifta nij gefst þier aptur,
Græðest Und sem nu blæder,
Skarted þig ei mun skorta,
Skipter um̃ Kaapur Stipted,
Þrwdbwen situr sijdann,
Soolar Lit klædd ad H o o l u m.
H o o l a r.
41. Vel sie þvi er þu mæler,
Þoott ad mijn Negg aa Flootta,
Hvarfle, og Briooft um̃hvirflest,
Harmur, þann liet af Arme,
Hollann, aptur ei kallag
J s l a n d e B i s k u p G i s l a,
Hvad um̃ minn Hag frañleidest,
Hædum, veit, saa er rædur.
42. Fader kiær Þitt took Fiored,
Frijd=

Friidur Skapare Lijdar,
Fast hier epter þig festest,
Frœbærer Stoolpar Æru,
Verdskuldud Ast og Virding,
Veitest uppreistum Heited,
Enn Naar af Eckiu Munne,
Ossum þygg hinnsta Kossenn.
43. Fardu nu vel minn Vørdur!
Vørdur stioornande Hiørdum,
Hiørdum varst goodur Hyrder,
Hyrders Nafn barst med Virding;
Virdur i Himen = Værdum,
Værder eilijfar færdu,
Færdur Dœ = Veg til Dijrdar,
Dijrd sw nær alldrei Rijrdum.

Skalaholt.

44. Vel sie þier Vina! Tolu,
Viturlega þu flytur,
Kiørenn Fødur Astkiærann,
Kvadder med Snille Raddar:
Mannord Hanns best ad Minnum,
Mœ hast, uns þad sem skapt er,
Velltur, og Verøld billtest,
Vel kvijslest Hroosed Gisla.
45. Bœdar Samhuga bidium,
(Bæner Krapt ødlest vænann)
Velia þier DRottenns vilie,
Vitskurijk Raad þann Biskup,
Sem ad þinn hæcke Soomann,

Sañ=

Sann-prwdür Hyrder Manna,
Krijndur Good-Kostum Yndes,
Klæddur Styrk, Hoogværd giæddum.
46. Vertu heil! Bil eg burtu,
Vijkia, þviad mier lijkar,
Harme þu hrinder ormum,
Hress i Lund upp fra þessu.

Hoolar.

Vertu sæl Vina! Hvert fer,
Val-Pock fyri Samtaled;
Kyssunst alwdar Kossum,
Kved eg þig hresstu Gede.

Skalaholt.

47. Einhvern vijst eg sie þarna,
Efalaust nu sem hefur,
Hlustad a Hial vort Systra,
Hnijsenn mun sa ad vijsu.

Hoolar.

Saangur hanns (bid eg) hijngad,
Haldest, so þessa gialde:
Stoola Noon-Stundar Tølur,
Styrke R. A. U. N. Footum Yrkes.

P. B. S.